

> XXXVI JOCS FLORALS DE LES CORTS DE BARCELONA

Aquest treball va estar guardonat en el Jocs Florals de les Corts de Barcelona
Primer premi de poesia. El seu autor és Raimond Aguiló Bartolomé

LES MAREES DE MAR ENFORA

*Terra de les set colors/ meitat erm, meitat conrada,
albe dret i xop gegant,/font d'argent, i barrancada.
SALVADOR ESTREM I FA*

*No he tingut mai en aquesta terra nostra,
abancalada i eixuta, escampada a trossets,
el somni de les mareas terra avall,
vingudes de mar endins,
capgirades de mar enfora.
Més enllà de la brisa aflamada
en el vesant esquarterat de llicorella,
contemplo amb ulls d'orgull
les fisonomies tardorenques d'ombres
burxades al temps madur,
i brando l'últim alè suspès al cel d'Scala-Dei.*

*Terratrem ja, dins la vall, camí dels xiprers,
adobada de tombes que són les nostres,
i nosaltres, estremits, ens arraulim somortament
en el record viu que ens alça expectants, aversius
enmig de la boira hissada en el riu sinuós
amb l'enyorança de mareas atafetanades d'esma,
prop del mas de l'irlandès ple de saó.*

*Abans de venir-te a veure, pactaré amb els aurons
acorriolats la caminada (tot engolint la llenya asclada)
pel carrerany que puja i baixa els marges,
sortejant tots els barrancs amb brins de naufragis;
sempre serà millor costerejar-lo per terres vermelles
sense mar, i esmicolar, si cal, quatre raons
d'un mateix paisatge perquè res se'ns faci estrany
en trepitjar les cendres dels gemecs
i recollir, de la terra, la llavor trasplantada en crit,
on el vent de serè espavilarà la garbinada
oberta als embats de ponent.*

*A vegades, no goso fer anar el rem de valentia
i deslligo la viva vela del silenci
per esquitllar-me així d'una mar pedregosa,
on encara són presents les petjades
en camins de ferradura
per singlar contra corrent, rumb al cim,
on veuré el teu nom gravat a la creu del terme,
des d'on s'arremolinen tots els comiats
que han deixat de pagar el delme al nou senyor.*

*És clar que tinc esguard per a les aixades
empantanegades en tota la son dels segles,*

*i per arreplegar els neguits a cabassos
d'una terra que ha volgut ser per força
abundant en tot, més que cap altra cosa.
Caldrà devastar-ho tot abans d'anar-nos-en:
cada somni i el miratge fet emblema,
i deixar que les aigües roges bisellades
s'enduguin tots els records malmesos en dies clars,
a mesura que la pedregada de renecs segelli l'epitafi.*

*Ja és hora que les mareas tornin mar endins
per aplegar-se amb les onades sermonejadores,
perquè tot s'aixequi de nou, i de nou el lloc encaixi.
No t'estranyis si després de la pluja
em veus baixar sense collita,
amb la vela desplegada lluint l'escut d'armes,
camí de la mar, per on oneja la filera de la raó.
Que no et causi estranyesa
si a cada revolt apamo la distància
per esgarrapar quatre gatolls de macabeu,
i esperono, en l'últim tram, esmaperdut la nova platja,
feta de sarments i pedra seca,
emmarcada en la mar tan propera i tan llunyana,
sense àncores, ni fites, ni espigó.*

*Vull tripular per aquestes contrades de muntanya
de terres brunes i redreçar les soques a banda i banda,
per si de cas la bromera raspada
corona els marjals i s'afluixa pels torrents de les serres,
i sense pietat s'encomana,
i en rebel·lia es fon als pous d'aigües dolces,
i, en acabat, s'acqueta i s'amansa
enmig de terra i aigua, i en un acte de fe
t'encercla, et suggereix i et reclama el que li pertoca:
-una brisa de raïms aparionada-
quan els moixons abans d'amollar-se esgaripin de fam
amb l'última llum de la vesprada.*

*Vull aixartigar abans d'encaminar-me cap a aquest bocí
de terra vermella i antiga, terra mitgera,
fronterera de secà amb la seva justa distància,
meitat d'aram i meitat de plata,
feta d'argiles i ofecs i pedres tendres
en l'aigua dels fondals,
i capgirar des d'on sóc ara
els turons per on la mar s'ofega
en tota l'alçaria encongida al capdamunt.
Vull tocar de peus a terra, més avall de les arrels
i enfonsar-me en el pou d'una altra onada,
i enfilar-me fins al fons dels teus ulls
per veure, de nou, la nau que em duu a tu,
estirat en una barca o escrit en un poema,
quan baixi la marea amb deu cèntims clavats al front
d'un cos oblidat dins una terra tossuda i assedegada.*